

LBRIS

We know
books

© Editura EIKON

București, Str. Smochinului nr. 8, sector 1
cod poștal 014605, România

Difuzare/distribuție carte: tel./fax: 021 348 14 74
mobil: 0733 131 145, 0728 084 802
e-mail: difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: tel: 021 348 14 74
mobil: 0728 084 802, 0733 131 145
e-mail: contact@edituraeikon.ro
web: www.edituraeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de Consiliul Național
al Cercetării Științifice din România (CNCS).

Descrierea CIP este disponibilă la Biblioteca Națională a
României.

ISBN 978-606-711-847-6

Tehnoredactare: Nicolae Turcan

Editor: Valentin Ajder

STELA IORGA

Fecioara de fier

E I K O N

BUCUREȘTI, 2018

Cuprins

Versuri eretice sau Manual de jupuit înger	5
post-scriptum	7
ziua crucii	8
blues rece	9
*** (toate viorile din suflet)	10
scrisul puțin	11
ura	12
țipătul (I)	13
apa	14
blues	15
țipătul (II)	16
amin	17
zvonul	18
țipătul (III)	19
somnul	20
lin	21
mutații	22
ochii	23
despre iad puțin	24
missing you	25
blestemul	26
scrisoarea	27
*** (și se face dintr-odată noapte)	28
filmotecă	29
fără cuvinte	30
femeia de tină	31
în colbul drumului	32
*** (în tăcere)	33
pupila	34
pielea piezișă	35

autoportret	36
dansul	37
abacul	38
blestemul	39
*** (val după val)	40
inimă rea	41
lumini de august	42
blues	43
afară	44
profetul orb	45
baladă	46
dincolo	47
*** (mi-am aruncat afară duhul din mine)	48
lin	49
foarte departe	50
marginea	51
peisaje	52
slow	53
Fecioara de fier	55
*** (de fapt ești dezmembrată)	57
*** (când nu faci nimic)	58
peisaj	59
mergi	60
nu am mormânt	61
încă o dată crucea	62
fără cuvinte	63
*** (atent paianjenul înțeapă într-o clipită)	64
umbra	65
pânza	66
natură statică	67
drum drept	68
masca	69
*** (micul păianjen cu cruce pe spate)	70
galeș	71
*** (oamenii de la o vreme)	72

un epitaf	73
fecioara de fier	74
ostașul	75
umbra zborului în paianjeni	76
mănușa	77
lumea mică	78
noapte bună	79
stroboscop	80
de-a Cuvântul	81
mic	82
văd	83
*** (uneori nici nu mai sunt)	84
*** (mi s-au rupt mandibulele)	85
*** (din noaptea în care mă furîșez)	86
nu știu	87
păsări mici	88
bicicleta	89
*** (mintea îmi clocește pui de viperă)	90
sudul	91
zborul	92
ochii	93
dorul	94
*** (am în inimă ceva)	95
într-un colț	96
limba îngerească	97

post-scriptum

eu nu mă voi duce
în lumină
ci numai cenușa mea
apele reci ale oceanului
cu brațele mele de scrum
va îmbrățișa o veșnicie
țărmlul pe care locuiești
până la a doua mea venire în lume.

ziua crucii

îmi pipăi cu mâini oarbe
adâcurile sufletului
acolo încă mai ești
așa cum o perlă
stă să se coacă spre lumina
din urmă când va părăsi crusta
și spre viață supusă va păși
așa sunt eu în urma ta
plină de toamne aurii
și de clopote bătând solemn
plecarea ta în lume.

blues rece

cea mai lungă
noapte polară se întinde înainte-mi
de acum încolo dintr-o noapte într-alta
am să mă arunc cu toată iubirea mea pentru tine
și la capătul veșniciei am să te aștept
cu brațele deschise
poate măcar atunci ai să mă iubești.

toate viorile din suflet
cântă pe aceeași strună
și aceea este putredă de suferință
strune de cenușă
strune de fum
cum îi mai cântați voi
un cântec uitat de toți
și numai de mine în tăcere auzit.

scrisul puțin

ea scria despre lucruri pe care
oamenii nu erau pregătiți să le audă
așa cum nici el nu fusese pregătit
să o iubească pe ea
și în loc de asta haina urii adânc și-a tras-o pe mâneci
și departe de ea a plecat
totul este
o poveste tristă despre un om uitat la marginea lui Dumnezeu.

ura

ah cum se mai ating
cele două sentimente ale noastre
a ta ura a mea iubirea
și fac un zgomot
ascuțit
ca al două titireze
rotindu-se iute
și unul pe altul tăindu-se
tu pe mine cel mai ades
atâta ură numai iubirea naște
și în lume tu ai plecat
fără să știi.

țipătul

nici nu mai simt
frigul ce vine de pretutindeni
dar mai ales din mine
un fel de înserare
vântul aduce peste mine
și tăcerea se așterne
pale pale
peste un țipăt de ne iubire ascuțit.

apa

ea se îndrăgostise
adânc de el
el iubise doar iubirea din interiorul convenției
deci acolo unde începea iubirea ei se termina iubirea lui
totul într-o scurtă poveste de iubire
și aceea la malul unei ape înecată
de plauri care pluteau nefiresc în amonte
atât.

blues

zidită în tăceri de gheață
steaua mea mai pâlpâie stins
în fiecare vară mă aprind și mă sting
de speranțe și de teamă
veșnic întors cu fața către altă lume
și către altă soartă decât a mea
ca pe zimții unui fierăstrău îmi stă inima
și în ei în bucăți se rupe
eu călăul ei
iar tu cel mai iubit om din această lume
fără niciun dumnezeu și cu atâta diavolească ură.